.034

Dacă numeri pîn-la zece...

ALEXANDRU
SAHIGHIAN

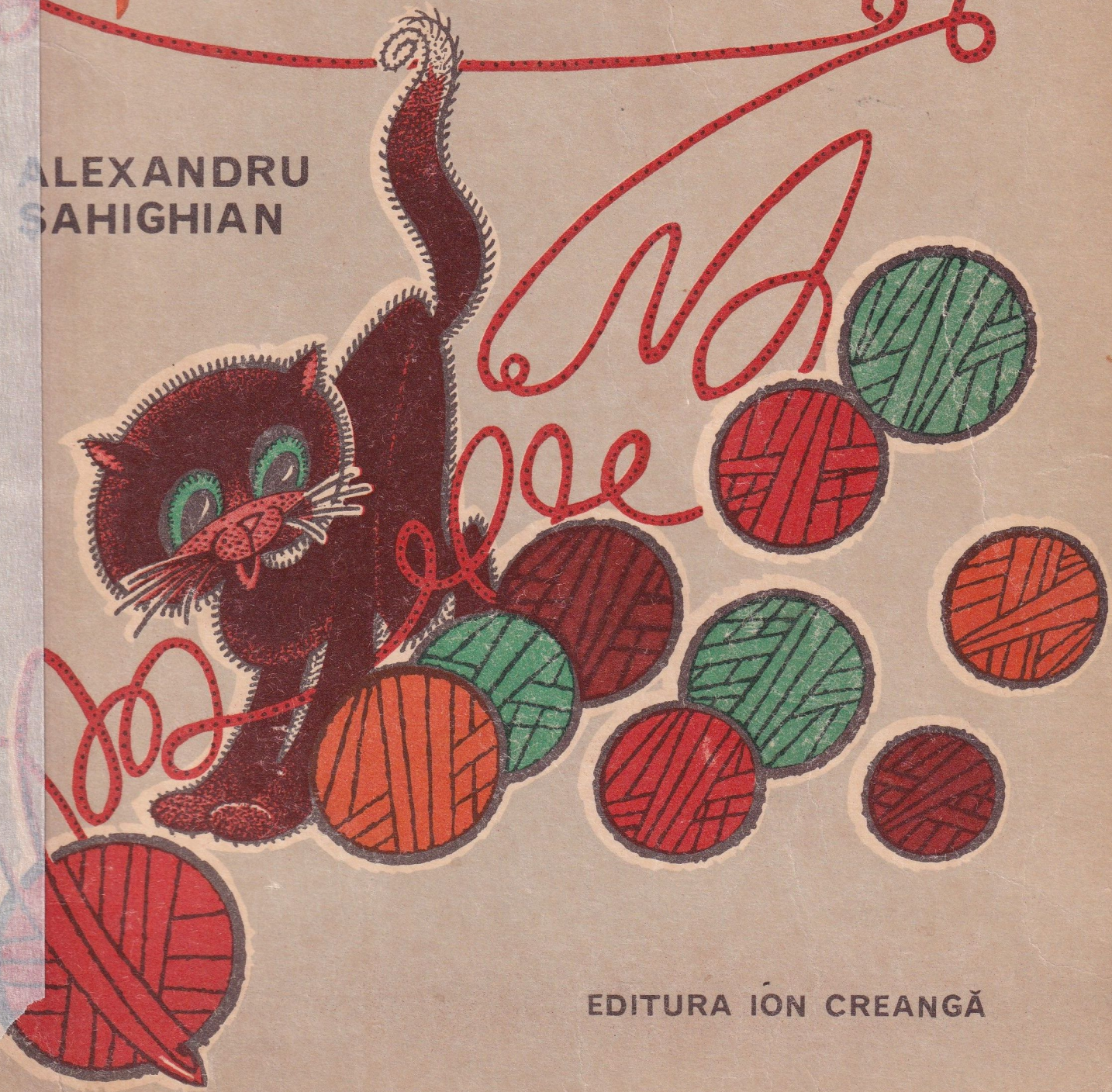

EDITURA ION CREANGĂ

ALEXANDRU ȘAHIGHIAN

Dacă numeri pîn-la zece...

Ilustrații de
RAISA IUSEIN

EDITURA ION CREANGĂ
1971

Dacă numeri pîn-la zece,
Nimeni nu te-ntrece...

Iepuroaica Ochi-sașii
Are zece pui zglobii,
Dar fricoși, nevoie mare,
C-au uitat și de mîncare.
Stau grămadă, parcă-s mingi,
N-ar fugi nici să-i împingi.
La răcoare-n pădurice
Mama-i cheamă și le zice:
— Puii mei cu blănuri sure,
Hai fuguța în pădure,

V-am pus masă cu lăptuci,
Păpădie, morcovi dulci,
Iarbă-aveți cît n-ați visat
Numai bună de mîncat.
— Vai, mi-e foame! zice-un pui.
Altul spune:
— Pofta-n cui!
Ne e foame tuturor,
Dar să pleci nu e ușor.
Și ce iarbă se zărește
Peste drum! Cum mai lucește!

— Ce de bunătăți la maica!
Strigă-ntr-una iepuroaica.
Iarbă dulce și gustoasă,
Haide, nu veniți la masă?
Ce mai stați și așteptați
Și de frică tremurați?
— Ce să fac, zice tărcatul?
Drumul cum să-l trec de-a latul.
De mă vede vreun copoi,
Vai de mine și de voi!
Dar cel mic se hotărăște:
Face-o tumbă și-o tulește.

Și ajuns lîngă măicuță,
Face semne din lăbuță.

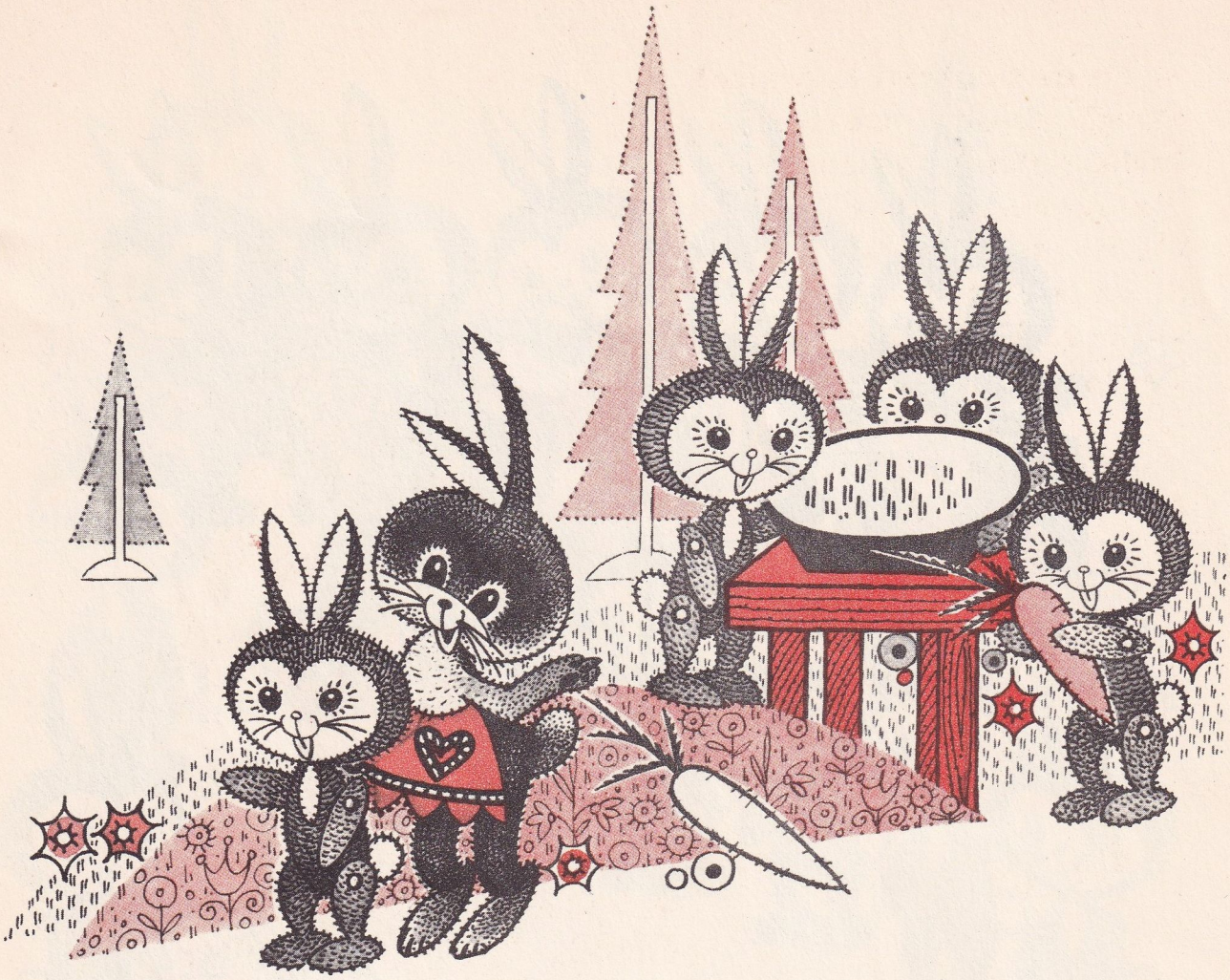

Altul sare-acum. Sînt doi
La mîncare, în zăvoi.
Iepuroaica îi zorește
Și cum vin îi socotește.
Încă unu-i lîngă ei.
Rod verdeața cîteștrei.
Altu-aleargă plin de teamă:
Patru pui sînt lîngă mamă.
Surul vine tremurînd:

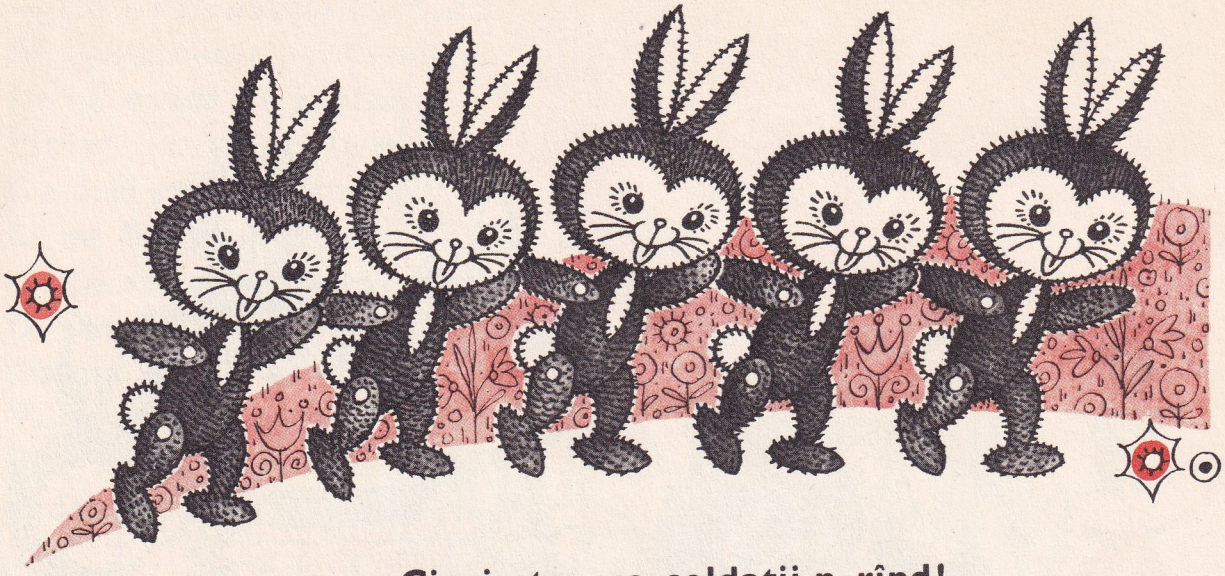

Cinci stau ca soldații-n rînd!
Cînd sărind și cînd pe brînci,
Printre ierburile-adînci,

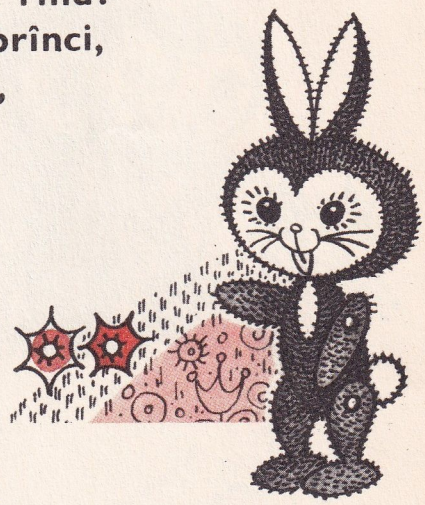

S-a ivit un altul. Șase
Rod frunzișurile grase!

— Hai și tu cu semnu-n barbă!
Iacă, șapte sînt în iarbă!

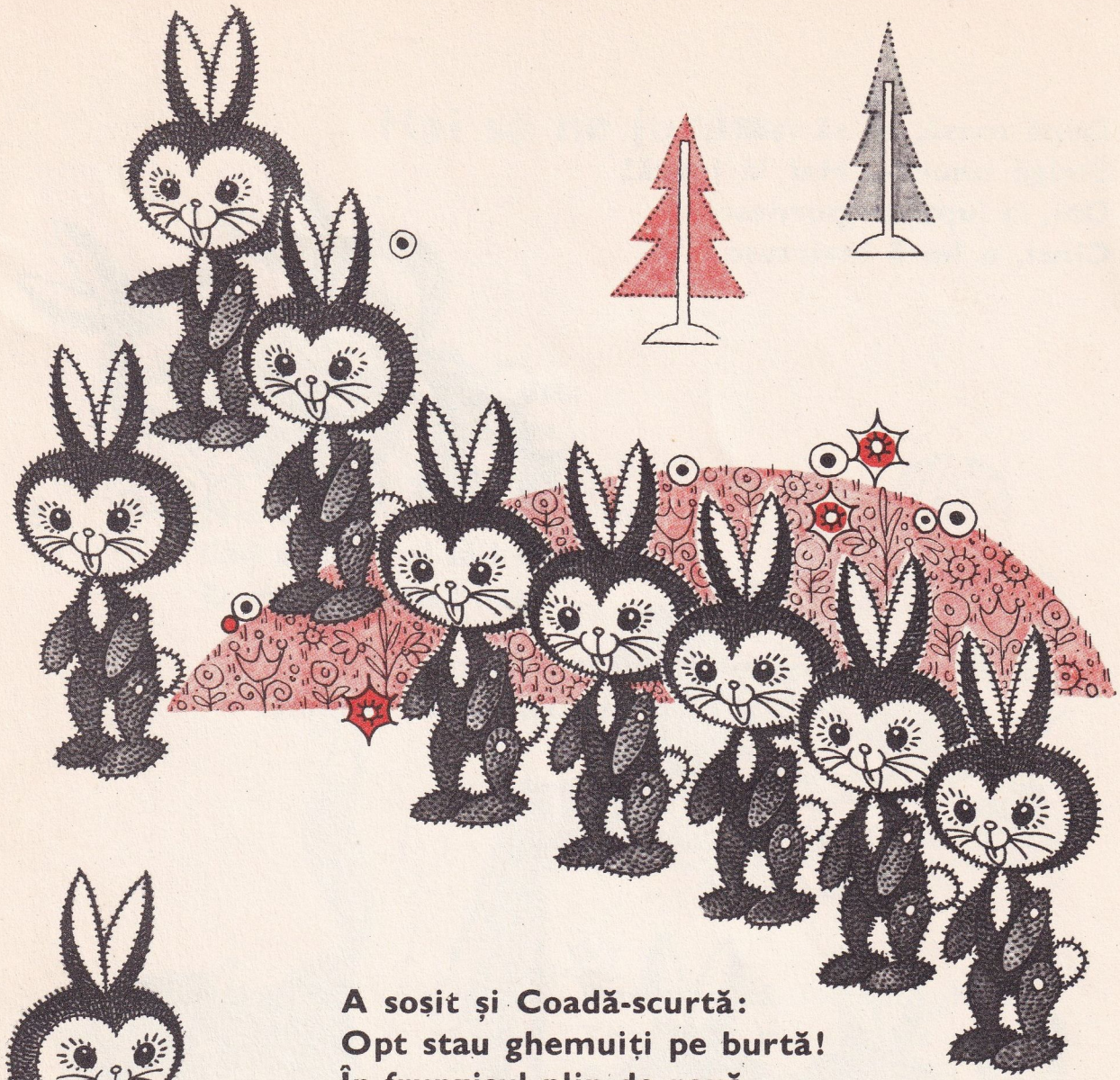

A sosit și Coadă-scurtă:
Opt stau ghemuiți pe burtă!
În frunzișul plin de rouă,
Vine altul. Cîți sînt? Nouă!
Iepuroaica se gîndește:
Numai unul mai lipsește.
Și-a ajuns tîrîș-grăpiș
Și al zecelea-n tufiș.
Iată-i, stau la masă, roată,
Și înfulecă la toartă.
Zece-or fi? Nu s-a-nșelat
Mama, cînd i-a numărat?

După masă, ce să facă?
Strigă unul: — Hai la joacă!
Doi, la luptă se pornesc;
Cinci, o horă învîrtesc.

Trei s-au așezat la sfat:
— Vai ce proști că ne-am speriat!

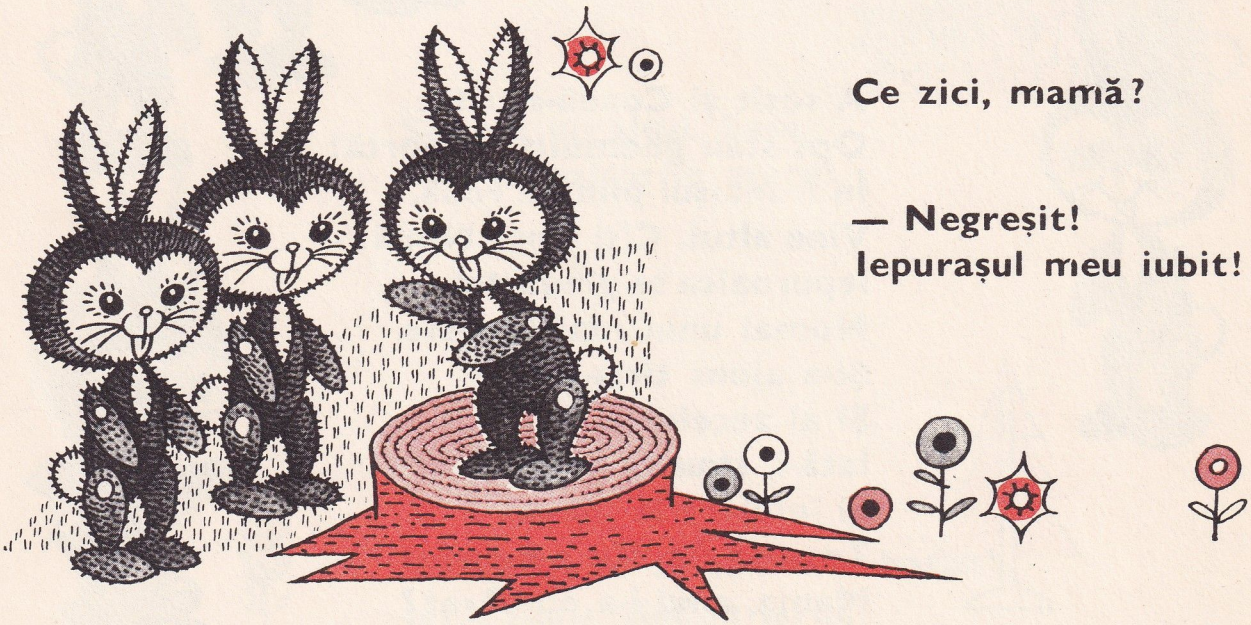

Ce zici, mamă?

— Negreșit!
Iepurașul meu iubit!

Hai să ne jucăm

Miorlăilă, pisicuța,
Tare-i tristă, sărăcuța...
Ce-i cu ea? De-o săptămînă
N-are nici un ghem de lînă,
Să-l arunce, și să-l dea,
Dura, dura, pe podea.

Dar pe dulăpior sînt gheme.
Zece sînt și-i tot fac semne.
Parcă-ar spune ghemul roș:
— Ia-mă repede din coș!
Nu-i bunica să ne vadă,
N-o să iasă nici o sfadă.
Mîța sare rostogol,
Ghemul fuge mototol.
Îl pîndește, se repede,
Îl aruncă și îl pierde,
Cînd pe masă, cînd sub pat,
Pînă cînd s-a săturat.

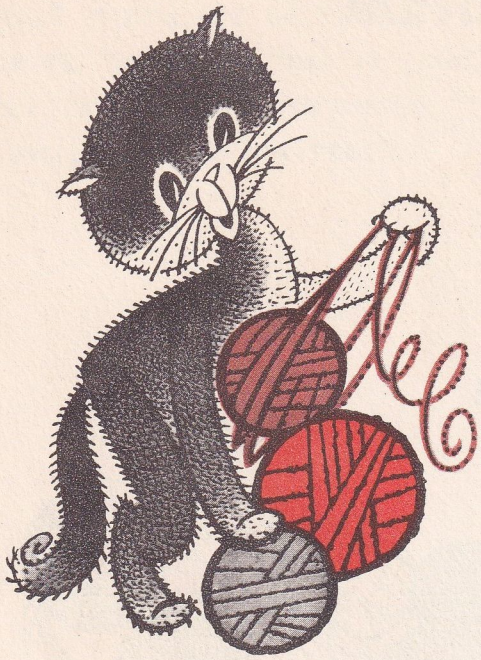

Stă pe gînduri mîța:
— Miau!
Încă unul am să iau!
Și cu două la un loc,
Toată casa-i numai joc.
Însă, după-o scurtă vreme,
Iar se-ndreaptă către gheme.
Joaca astfel e în lege,
Cu trei gheme, se-nțelege.

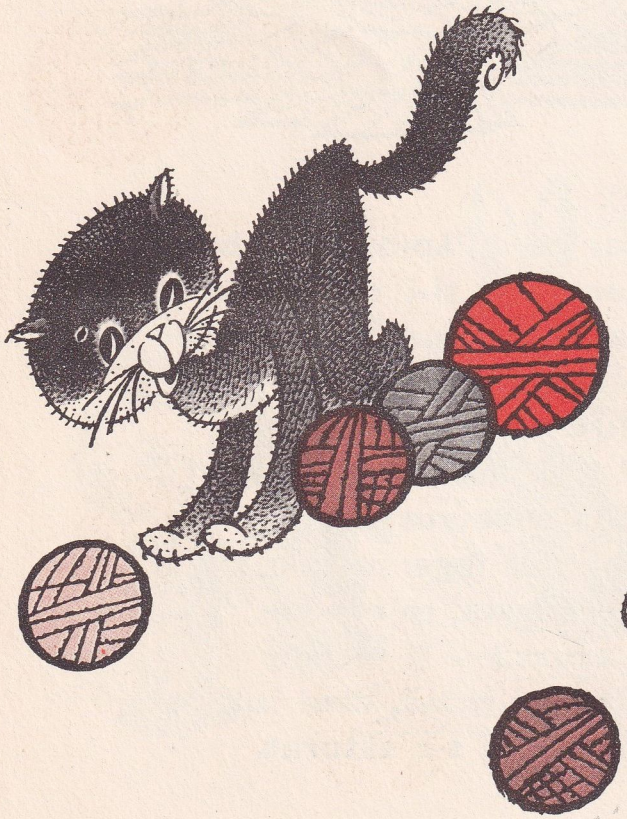

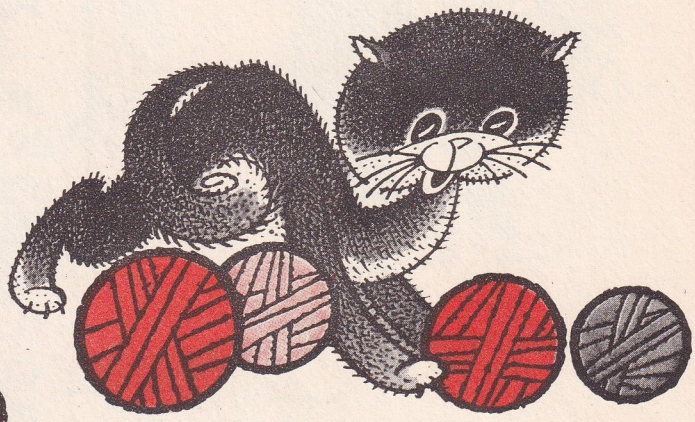

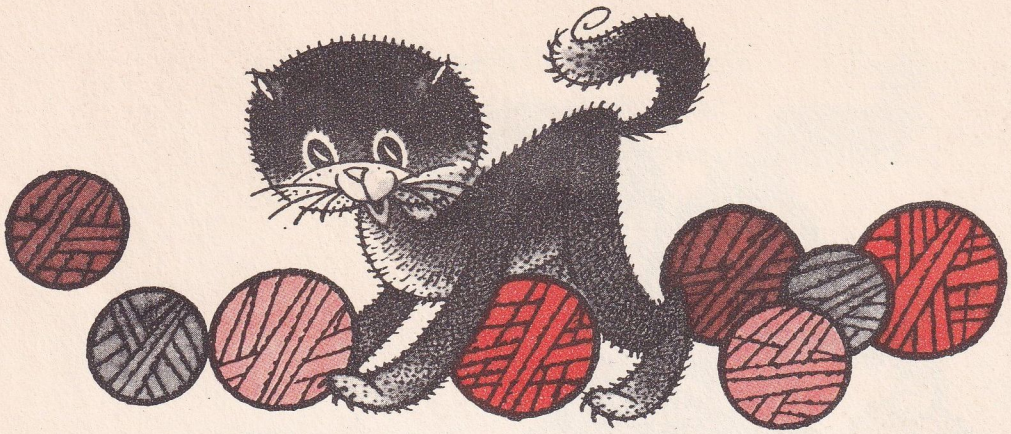

Sare mîța ca o țurcă
Și cu firele se-ncurcă.
— Dar și trei e prea puțin,
Zice dînsa-ntr-un suspin.
Mai ia unul. Patru are.
Patru tot puțin îi pare.
Cinci și șase, și așa,
Toate ghemele le ia:

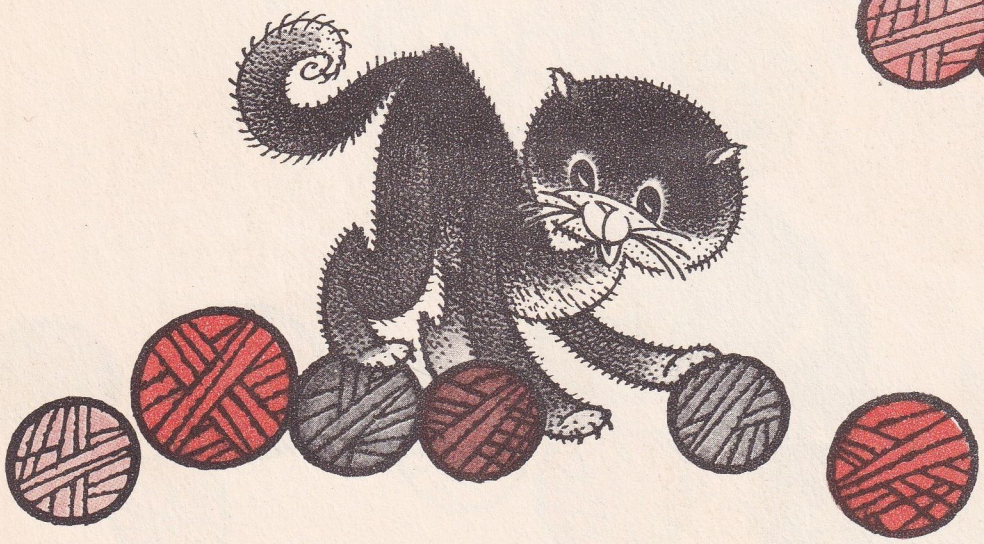

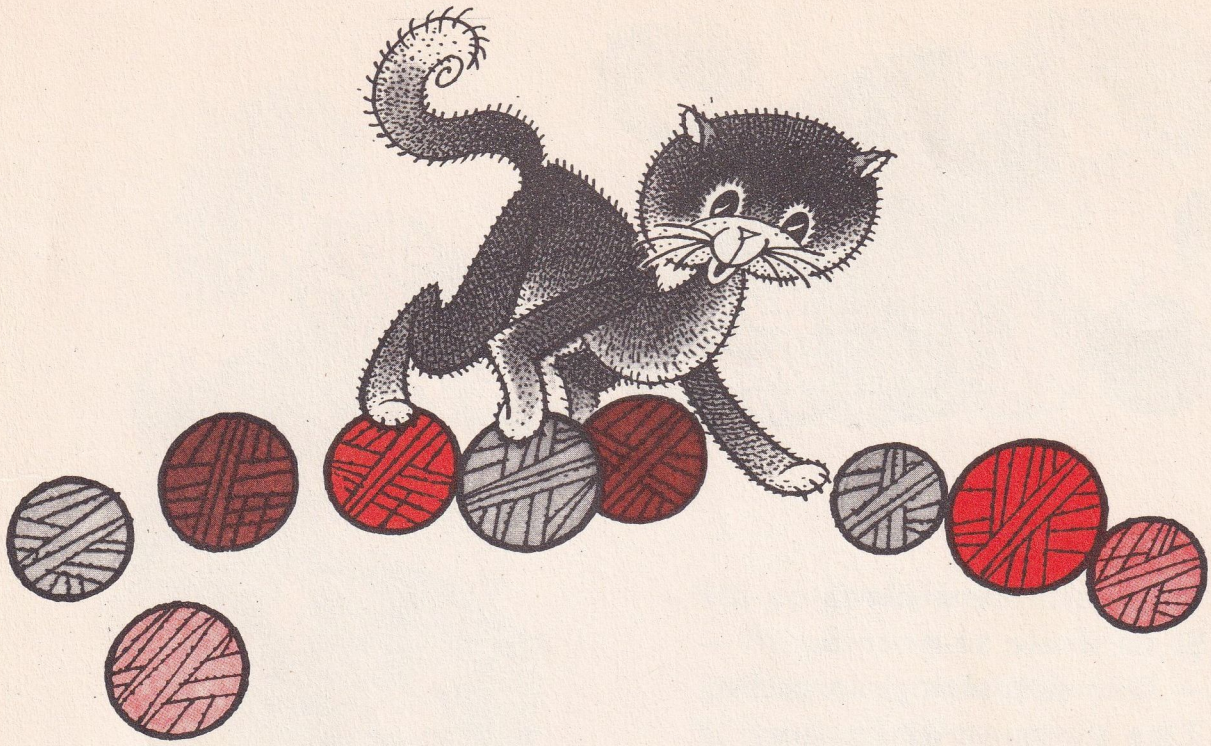

Șapte, opt și nouă, zece.
Astfel trece vremea, trece...

Miorlăilă s-a culcat
Istovită, lîngă pat.
Toarce. Strînge-ncet lăbuța...
Și visează pisicuța
Că nu-s gheme-n jurul ei,
Ci sînt zece șoricei.

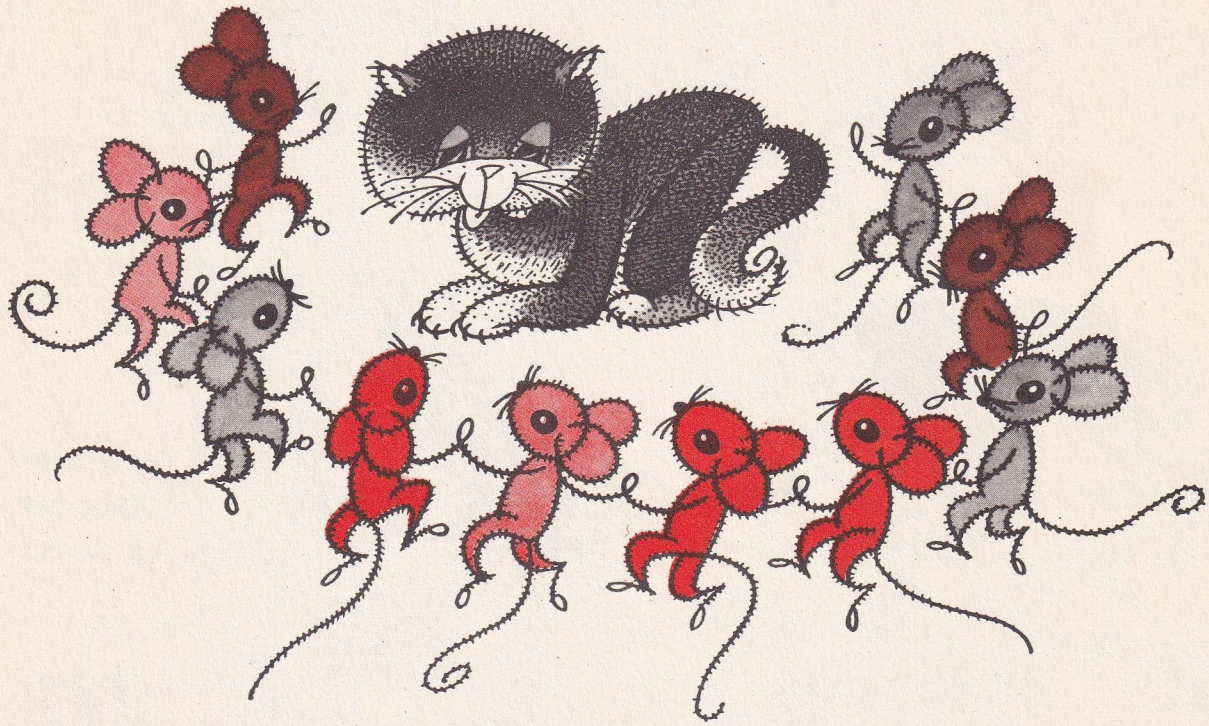

Ce am?

Am un nas,
Pe obraz.
Unu.

Ochi am doi,
Ca și voi.
Unu, doi.

Am trei nasturi la hăinuță,
Ilenuță.
Unu, doi, trei.

Am și patru buzunare,
Le-a țesut mama și-o floare.
Unu, doi, trei, patru.

Și mai am cinci degețele,
Parcă sînt lumînărele.
Unu, doi, trei, patru, cinci.

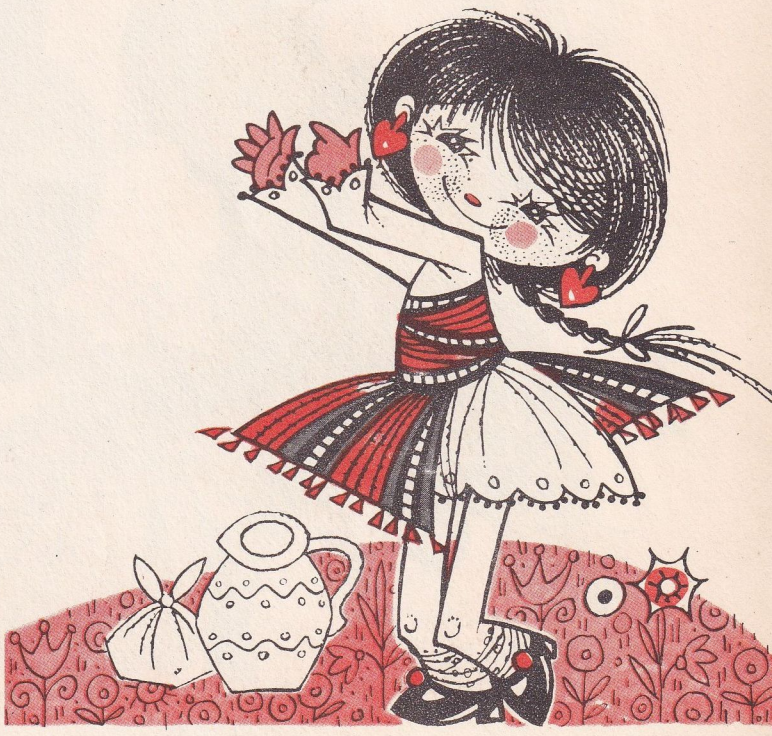

Să socotim

Urcă ursul către munți,
Cu ursacii săi mărunți,
Iar în frunte e ursoaica,
Că-i tare zorită maica.
— Greu la deal, mai stai un pic,
Zice ursul cel mai mic.

Dar ursoaica vreme n-are,
Își ia puii la spinare.
Cîți stau veseli de-a călare?
Și acuma, ia să-mi spui,
Cîți sînt toți și urși, și pui?

Pe dealul rotat,
Șade moșul bosumflat.
Mai încolo, încă trei,
Dar ceva mai tinerei.
Doi se văd colea sub mal.
Cîți dovleci sînt în total?

Am o gîză,
Buburuză.
Șapte puncte are-n spate;
Trei sînt sus, dar cîte-s jos,
Pe spatele ei lucios?

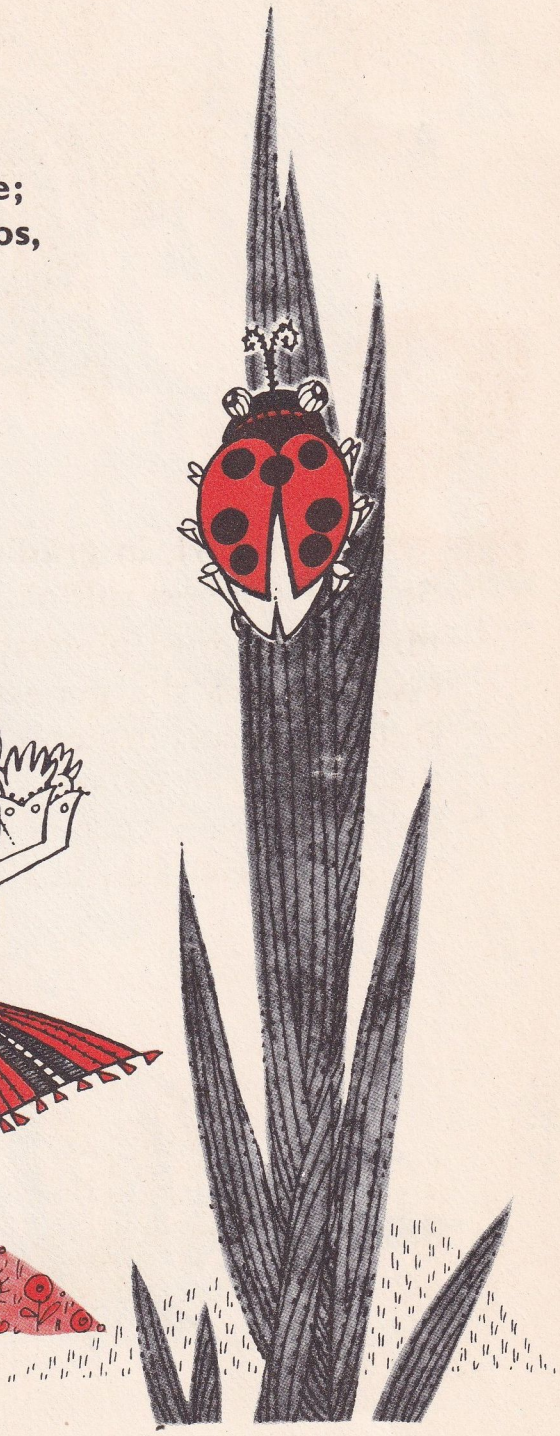

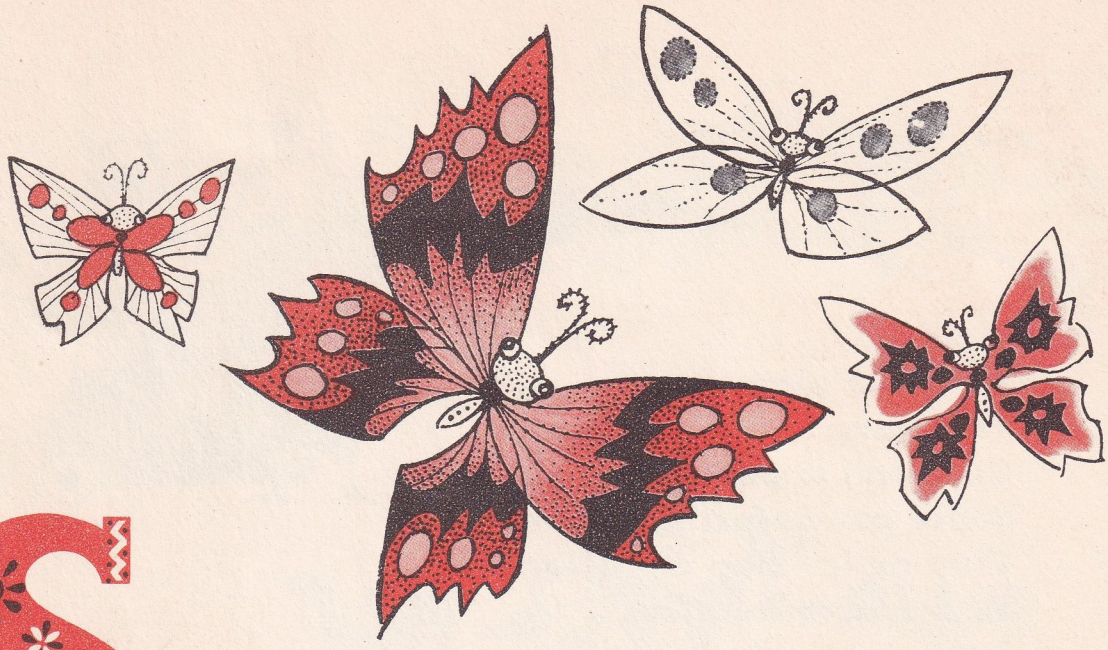

Șase fluturi, în grădină,
Se rotesc lîng-o sulfină.
Mîța stă și mi-i pîndește.
Hector latră și-o gonește.
Doi din fluturii zglobii
S-au ascuns în bălării.
Ceilalți zboară tocmai sus
Socotiți-i, cîți s-au dus?

Cloșca ploșca,
Pe cărare,
Duce puii la plimbare:
Șapte pui cu foamea mare!
Ciup de ici, ciup de colea,
Se pierdură în vîlcea.
Șade cloșca sus pe grui
Și tot strigă după pui:
— Unde-s puii mei voinici?
Patru vin grăbiți:
— Aici!
— Unde-s ceilalți?
— Noi nu știm!
— Cîți lipsesc?
— Să socotim!

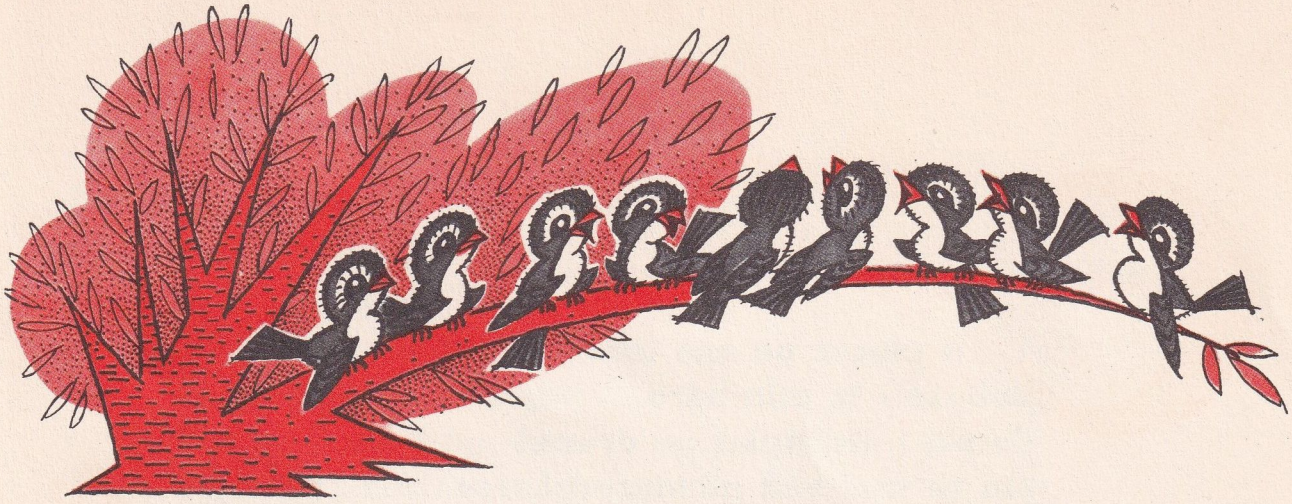

Nouă vrăbii, pe o cracă,
Gureșe stăteau la clacă.
Speriate și-au luat zborul
Cînd a duduit tractorul.
Șase zboară către sat.
Cîte-n iarbă s-au lăsat?

Au plecat pe apa mare
Boboceii la plimbare.
Ce s-o fi-ntîmplat pe drum?
Nu se mai văd nicidecum!
— Nouă-au fost, i-a prins
vreun val?

Strigă gîsca de pe mal.
Trei sub salcie plutesc,
Doi în trestii picotesc.
Cine oare poate ști
Cîți în scorbură or fi?

Calcă gîsca-n două labe,
Pe picioarele ei slabe.
Tot pe două labe, rața
Părăsește cotineața.
Altă gîscă stă alene,
C-un picior vîrît sub pene.
Dacă păsările astea
Se pornesc la drum, spre baltă,
Cîte labe-s laolaltă?

Șase ciori, dinspre pădure,
Au venit cu gînd să fure.
Stau pe gard și croncănesc.
Vînătorii le ochesc.
Trag cu pușca. Două cad.
Cîte-au mai rămas pe gard?

Hai acum să desenăm

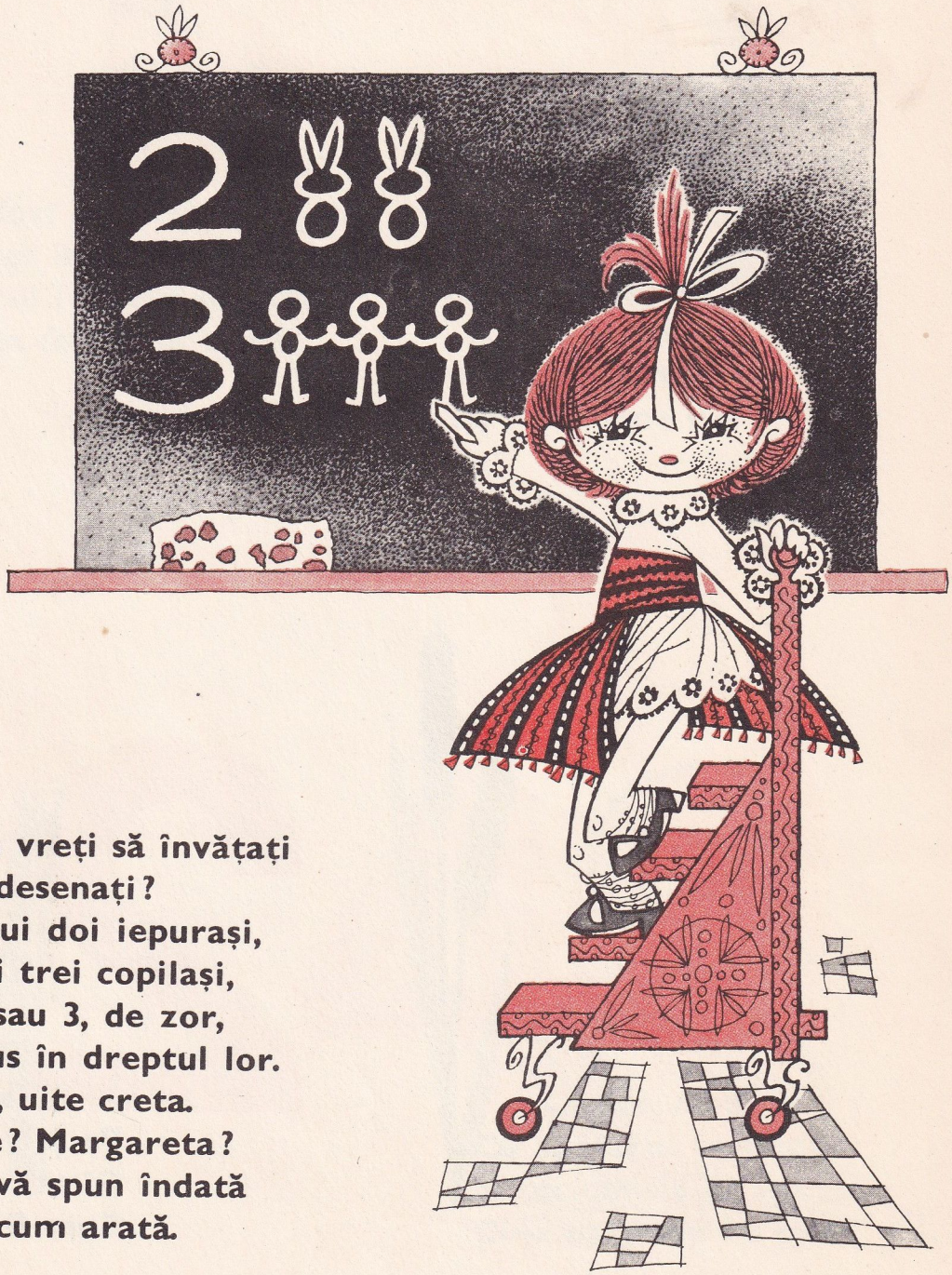

Și-acum vreți să învățați
Cifrele să desenați?
Căci de spui doi iepurași,
Sau de zici trei copilași,
Semnul 2 sau 3, de zor,
Trebuie pus în dreptul lor.
Uite tabla, uite creta.
Cine-ncepe? Margareta?
Ascultați, vă spun îndată
Aste cifre cum arată.

Chipul cifrelor

1

parcă e un băț
Șugubăț.
Poartă chipiul tras,
Cu cozorocul pe nas.

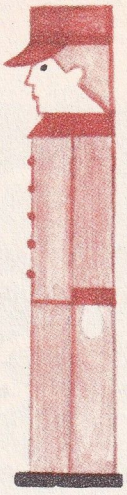

2

se-ndoaie ușor
Pe picior,
Gîtul, vezi, e cam așa
Cum îl are lebăda.

3

a fost un ineluș
Pe deget învîrtecuș.
Meșterul l-a rupt în două
Să-i dea folosință nouă.

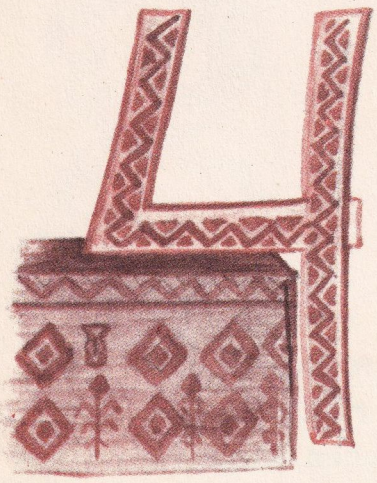

4

scaun ar părea.
Cu spătarul în podea
Și picioarele în sus.
Cine oare-așa l-a pus?

5

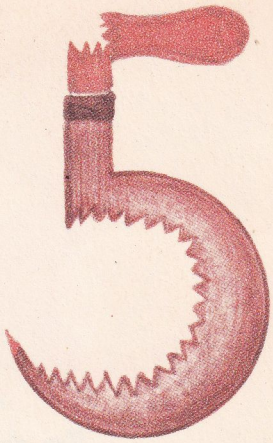

, se poate să mă-nșel,
E o seceră de-oțel.
Dar, deși unealta-i nouă,
Coada ei e frîntă-n două.

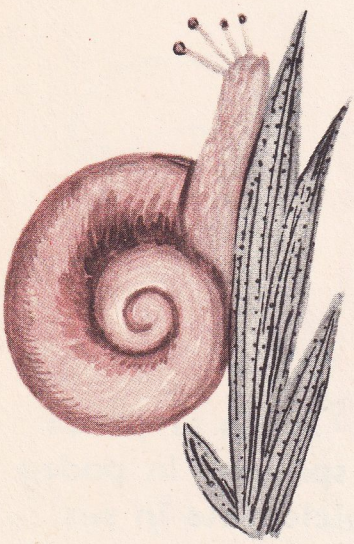

6

e un melc rotit,
În căsuță răsucit.
Parcă-ar vrea să se răstoarne
Și să scoată-n grabă coarne.

7

parcă-ar fi o coasă.
Nu vă temeți, nu-i tăioasă.
Are coadă lungă,
Să-i ajungă.

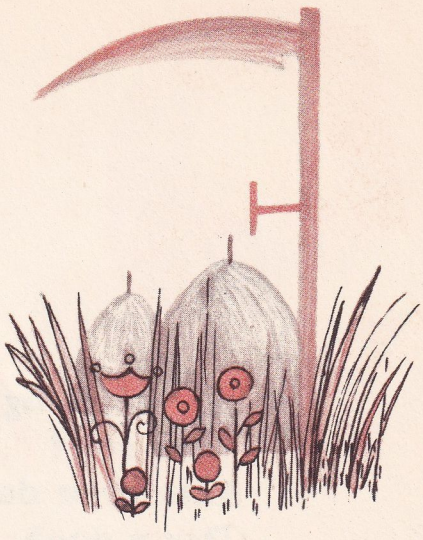

8

e-așa ca un colac
Cu miere, cu mac.
Nu-l mîncați,
Că vă-nșelați.

un cîrlig să fie?
Cine știe?
Este greu de-asemuit.
Dar e nouă, negreșit.

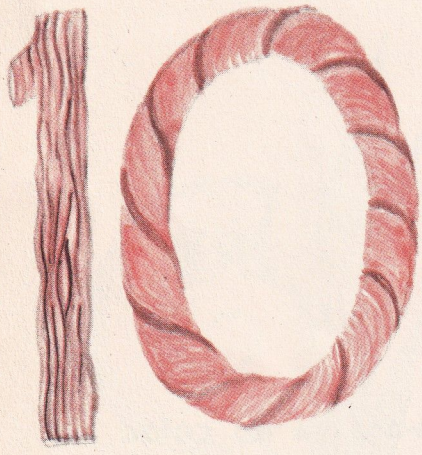

10

vă trimite vestea
Că s-a încheiat povestea
Și-a semnat, precum îmi pare:
Un băț c-un covrig la spinare.

CUPRINS

Dacă numeri pîn-la zece,
Nimeni nu te-ntrece 2
Hai să ne jucăm 9
Ce am? 14
Să socotim 16
Hai acum să desenăm 25
Chipul cifrelor 26

Lector: VINICIU GAFIȚA
Tehnoredactor: VALERICA POSTELNICU

Apărut: 1971. Comanda nr. 383. Coli de tipar: 4.

Tiparul executat sub comanda nr. 130, la Întreprinderea poligrafică „Crișana" Oradea
Str. Moscovei nr. 5
Republica Socialistă România

Lei 3,75